

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 16 (295) КАСТРЫЧНІК 2020 ГОДА

БЕЛАРУСКІ АФАРЫЗМ

А той, хто злыдняў пакрывае, ёсць злыдзень гэтакі і сам

Якуб Колас

ЗВАРОТ

ВІЦЕБСКІЯ МЕДЫКІ СУПРАЦЬ ГВАЛТУ

Вызваліць палітвязняў і спыніць гвалт – віцебскія медыкі запісалі відэазварот да ўладаў.

Прадстаўнікі медыцынскага супольнасці запісалі адкрыты відэазварот, дзе патрабуюць спыніць палітычныя рэпрэсіі і вінавацяць улады ў росце смяротнасці з-за непрыняцця неабходных супрацьэпідэмічныя мер падчас пандэміі COVID-19.

У роліку зняліся 16 лекараў, якія ад свайго імя і імя калегаў, якія іх падтрымліваюць, заяўляюць, што стаміліся ад абраз, зняважальных адносін і хлусні з тэлеэкранаў дзяржаўных каналаў.

Больш за тое, кажуць медыкі, зараз іх пачалі затрымліваць, пераследваць за перакананні, думкі і погляды. Улады ўжываюць гвалт і рэпрэсіі ў дачыненні да нязгодных з палітыкай дзяржавы, перасьледуючь ўвесь беларускі народ.

Лекары ў звароце заяўляюць, што сілавікі ўжываюць не толькі затрыманні,ператрусы і судовы пераслед, але і збіцця затрыманых у РАУС, ЦІЗА і ізалятарах часовага ўтрымання.

Таксама яны абвінавачваюць улады ў ігнараванні праблемы COVID-19, фальсіфікацыі статыстыкі захворвання, непрыняцці неабходных супрацьэпідэмічныя мер і ў выніку гэтага – высокім узроўні смяротнасці.

«Гэта мы ўжо праходзілі, і гэта паўтараецца зноў падчас другой хвалі эпідэміі. І ў гэтым абвінавачваюць нас і наш народ. Мы не згодныя, мы не згодныя выслухоўваць непрыкрытую хлусню і маўчаць », – кажуць лекары ў гэтым відэа.

У заключэнні яны патрабуюць спыніць зьдзек над людзьмі, спыніць гвалт, прыцягнуць да адказнасці супрацоўнікаў МУС, якія перавысілі свае паўнамоцтвы, вызваліць усіх медработнікаў і іншых грамадзян, арыштаваных па палітычных матывах, а таксама спыніць любыя пераследу альтэрнатыўных дзяржаўным меркаванняў і выказванняў.

Адзначым, што медыкі Віцебска з'яўляюцца самай актыўнай прафесійнай карпарацыяй, якая прымае ўдзел у пратэстах. Так, 13 жніўня яны першымі ў горадзе масава выйшлі з акцыяй супраць гвалту. Таксама яны напісалі адкрыты ліст аб непрызнанні вынікаў мінулых прэзідэнцкіх выбараў, пад якім падпісаліся больш 200 медыкаў. Практычна на кожным мірным шэсці ў Віцебску можна было бачыць людзей у белых халатах.

“Народныя навіны Віцебска”

ВАКАНСІІ

ЗАРОБАК ЗА ДЗВЕ ТЫСЯЧЫ РУБЛЁЎ

На вакансіях у Гарадоцкім раёне самы вялікі заробак прапануюць у памеры больш за 2000 рублёў.

У базе вакансій Гарадоцкага раёна маецца 178 вакансій, але з іх толькі на дзесяці прапануецца заробак больш за тысячу рублёў. А самы вялікі заробак зноў гатовы плаціць у філіяле «Віраўлянскі».

У Агульнарэспубліканскім банке вакансій па Гарадоцкаму раёну 174 вакансіі па стану на 5 кастрычніка. Менавіта сёння абнавілі свае данныя кадравікі з свінагадоўчага комплекса «Паўночны», Гарадоцкай райбальніцы, ААТ «Карбоніум», ДУК «ЦТКі НТ Гарадоцкага раёна» на 52 вакансіі, большасць з якіх з'яўляецца яшчэ з вясны. Найбольшая колькасць прапаноў вакансій па традыцыі апошніх гадоў з свінагадоўчага комплекса «Паўночны» — 30, ад райбальніцы і лясгасу — па 10.

Сярод прапануемых вакансій толькі 20 ваканскій з заробкам ад 800 рублёў. Менавіта заробак ад 800 рублёў самы масавы ў Гарадоцкім лясгасе дзе ўсяго 10 вакансій, а з такім заробкам — сем: майстар леса, майстар на лесасеках, вальшчык лесу, майстар будаўнічых і мантажных работ, інжэнер па леса аднаўленню, памочнік ляснічага.

У Гарадоцкай райбальніцы самыя вялікія заробкі прапануюць загадчыкам амбулаторый з Мяжы і Селішча ад 1200рублёў, а таксама лекару рэнтгенолагу, загадчыку адпаведнага кабінета — ад 1700 (другі па велічыне заробак у раёне).

Больш тысячы рублёў прапануюць у Максімаўскім псіханеўралагічным доме для састарэлых і інвалідаў: лекарам — тэрапеўту і псіхолагу-наркологу ад 1099 руб, а фельдшару — ад 1054 руб.

У сельскай гаспадарцы высокія заробкі ёсць на свінагадоўчым комплексе «Паўночны» для намесніка па вытворчасці БРЖ ад 1000 рублёў і заатэхніка ад 1300 руб.

А самы вялікі заробак у Гарадоцкім раёне прапануецца ў філіяле «Віраўлянскі» ЗП "Дзецкасельскі — Гарадок" для ветэрынарнага ўрача ад 2000 рублёў, а для заатэхніка ад 1400 рублёў. Нагадаем, што пяць месяцаў раней самы вялікі заробак у раёне быў ад 2400 рублёў- http://haradok.info .

Гэта самыя вялікія прапановы на вакансіях і іх цяжка параўноўваць з тымі якія існуюць у адукацыі або культуры. Так для хормайстра і балетмайстра аматарскага калектыва «Яблынька» маецца толькі па паўстаўкі з заробкам ад 188 рублёў, а кіраўніку гэтага калектыва на стаўку ад 415 рублёў.

Інфармацыю па вакансіях у Гарадоцкім раёне магчыма паглядзець тут: ***http://gsz.gov.by***

Л. Антонаў

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

РЭПРЭСІІ

ЗВЯРЫНАЯ ЖОРСТКАСЦЬ

«Мяне затрымалі, схапілі... Спачатку я ляжаў у нагах, мяне збівалі, — распавядае удзельнік мірнага пратэсту, які прайшоў у Берасці 20 верасня Ілля Сіліч. — Калі амапаўцы вызваліліся ад людзей, якія намагаліся мяне адбіць, сталі крычаць, каб я галаву нахіліў уніз, завялі мяне ў бусік».

Іллю адвезлі ў Аддзел унутраных справаў Берасцейскага райвыканкаму. Пасля складання пратаколу хлопец трапіў у ізалятар часовага ўтрымання, там яму стала блага: яго ванітавала. І міліцыянты бачылі гэта.

«Мяне не хацелі адпускаць, але лекар або фельчар хуткай дапамогі паведаміў міліцыянтам, што ў мяне, напэўна, унутраны крывацёк, пералом рэбраў — і мяне забралі адтуль», — узгадвае Ілля.

Іллю шпіталізавалі ў Берасцейскую абласную больніцу. Там хлопец зрабіў фотаздымкі сваёй медычнай карткі, пабояў і высноваў дактароў:

«На здымку чэрапа бачна, што ў мяне зламаная косць твару».

У больніцы Іллю склалі доўгі спіс пашкоджанняў: удар мозгу, шматлікія пераломы касцей твару, пералом сківіцы, зламаная косць у аснове чэрапа, шматлікія гематомы, гематома вока. Цяпер маладзён вымушаны праходзіць доўгі курс лекавання: у шпіталі яму давядзецца правесці мінімум месяц. Ілля кажа, што ён не адзіны, хто пацярпеў 20 верасня на мірных акцыях пратэсту ў Берасці.

«Усіх, каго затрымалі разам са мною, збівалі ў бусіку, пасля ўсіх збівалі, калі прывезлі ў міліцыю. Са мною побач каля сцяны паставілі затрыманых, большасць — гэта мужчыны 40–50 гадоў. І амаль ва ўсіх былі акрываўленыя твары», — кажа Ілля.

У старшыні аддзелу інфармацыі і сувязяў з грамадскасцю Упраўлення ўнутраных справаў Берасцейскага аблвыканкаму Наталлі Сахарчук мы запыталі, чаму сілавікі ўжывалі гвалт пратэстоўцам.

«Я не каментую працы сваіх прадстаўнікоў унутраных справаў — гэта раз. Па-другое, калі ў нашых паважаных, тых, як вы кажаце, каго збілі, ёсць пытанні, то, калі ласка, для гэтага трэба звярнуцца ў Следчы камітэт, які, у сваю чаргу, дасць ацэнку дзеянням прадстаўнікоў органаў унутраных справаў».

Аляксей Лойка з праваабарончага цэнтру "Вясна" лічыць, што пры разгоне акцыі ў Берасці сілавікі перавысілі свае службовыя паўнамоцтвы. У такіх выпадках трэба абавязкова звяртацца ў праваабарончыя арганізацыі.

«Мы займаемся дакументаваннем ахвяраў, дакументаваннем жорсткага абыходжання і праводзім міжнародную адвакатыўную працу па ўсіх падобных выпадках», — падкрэсліў праваабаронец.

На момант рыхтавання сюжэту стала вядома, што супраць Іллі Сіліча распачалі крымінальную справу паводле ч. 2 арт. 363 «Супраціў прадстаўніку органаў унутраных справаў».

Белсат

ПРАТЭСТЫ

СУДЗЯЦЬ ІНВАЛІДАЎ ЗА ПРАТЭСТ

У Віцебску за ўдзел у мірных шэсцях асудзілі 56-гадовую вазочніцу.

На жанчыну склалі два пратаколы — за ўдзел у несанкцыянаваных вулічных шэсцях 4 і 11 кастрычніка. У іх гаворыцца, што яна трымала транспарант і выкрыквала лозунгі.

На судзе Крыштопенка заявіла, што ўдзельнічала ў шэсцях, але віны не прызнала. "Я маю права на свабоду выказвання свайго меркавання, гэта права мне дае Канстытуцыя. Я прыйшла на марш, каб мяне пачулі. Выбары былі незаконныя, і я супраць гвалту ў дачыненні да людзей, можна нават сказаць, генацыду. Да таго часу, пакуль будуць у нашай краіне біць людзей, я буду выходзіць на мірныя дэманстрацыі, чаго б мне гэта ні каштавала", — перадае БелаПАН яе словы.

Жанчына заявіла, што сама прасіла, каб яе везлі ў вазку на чале калоны: "Па-першае, нязручна ісці за кімсьці — "падразаюцца" ногі. А па-другое, я папрасілася

(працяг на стар. 2)

Аб’ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з’яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета “Гасцінец” пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета “Гасцінец”, дзе стварэецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

ПРАТЭСТЫ

(пачатак на стар. 1)
наперад, каб абараніць сабой хоць пару хлопцаў на маршы, каб на іх не напалі з дубінкамі. Хочацца верыць, што, убачыўшы чалавека ў вазку, міліцыя не будзе так страшна нападаць і выкарыстоўваць газ".

Суддзя Міхаіл Зубеня прызнаў Крыштопенка вінаватай і аштрафаваў.

У каментары БелаПАН жанчына заявіла, што выходзіць на акцыі пратэсту ёй было не страшна. "Мне зрабілі чатыры аперацыі, таму я ўжо мала чаго баюся ў сваім жыцці. А вось тое, што адбываецца ў нашай краіне, — сапраўды страшна, таму я і выйшла на мірны пратэст. Калі не могуць выйсці дужыя мужыкі — значыць, выходзяць жанчыны. Калі не выходзяць дэсантнікі, значыць пайду я — інвалід", — кажа яна.

15 кастрычніка ў Мінску прайшоў Марш (не)інвалідаў. Не выключана, што яго ўдзельнікам таксама могуць даслаць позвы ў суд.

"Еўрарадыё"

ПОГЛЯД

ФАРМАВАННЕ БЕЛАРУСАЎ ЯК НАЦЫІ

Чым далей ад дня галасавання 9-га жніўня, тым больш у інтэрнэце з'яўляецца дакументальных сведчанняў пра масавыя парушэнні пры паслявыбарчым падліку галасоў. Нядаўна з'явілася прызнанне адной з работніц Віцебскага аблвыканкаму. Яна распавяла, як перад датэрміновым галасаваннем у кожны раён вобласці спускаліся лічбы, якія потым павінны быць у выніковых пратаколах.

Для мяне гэтае сведчанне не новае. Яшчэ пасля выбараў 2010 года адзін з старшыняў камісій у Бешанковіцкім раёне распавядаў мне пра аналагічнае. Сёння гэта парушэнне мае масавы характар. І размаўляць, што у Беларусі 9-га жніўня адбыліся прэзідэнцкія выбары, аніяк не выходзіць.

Менавіта таму і ўзняўся Мінск і іншыя гарады, дзе супраць Лукашэнкі галасавала значна больш паловы выбарцаў. Не меншяк 75-80% галасоў у Мінску набрала Святлана Ціханоўская. Вось гэтая падмена галасоў і абурыла мінчукоў, якія ўзняліся на пратэст супраць сфальсіфікаваных вынікаў выбараў. Яны патрабуюць правесці новыя выбары, якія б можна было рэальна пракантраляваць.

Той, хто хацеў бы кіраваць вечна, дакладна ведае, што гэтыя выбары ён з трэскам прайграе. А таму ён спыніўся на адзінай магчымасці застацца пры ўладзе – абапёрся на АМАП і міліцэйскія дубінкі.

І вось ужо трэці месяц гэтыя структуры, якія спецыяльна падрыхтаваныя, каб змагацца са злачынцамі, змагаюцца з сваім народам, разганяюць мірныя пратэсты.

Пры гэтым на беларускім тэлебачанні ўвесь час працягвае ісці прыгожая карцінка пра ўборку ўраджая, поспехі ва ўсіх сферах жыцця. А пратэсты на вуліцах беларускіх гарадоў, па іхняй версіі, праводзяцца нейкай кучкай адмарозкаў.

Але ж па інтэрнэту транслююць іншыя навіны. І тыя навіны яскрава сведчаць, што падтрымкі ў дыктатарскага рэжыму няма, што абсалютная бальшыня маладых беларусаў за змену рэжыма. І штонядзелю на вуліцы Мінску зноў і зноў выходзяць сотні тысяч няскораных беларусаў.

Групку людзёй, якія абараняюць старую ўладу, складае частка пенсіянераў. Яны акрамя зомбі-скрынкі ў хаце нічога не маюць. Падтрымлівае рэжым і вертыкаль. Тая, якую стварыў той, хто хацеў бы кіраваць вечна. Бо трапіць туды чалавеку з іншымі поглядамі – немагчыма. Ды і заробкі там такія, што рабочаму чалавеку і не сніліся. Вось таму рэвалюцыя і не можа перамагчы за кароткі час. Але вынікі яе падводзіць рана. Усё зразумела стане праз некіх паўгода.

Вядома, што пратэставаць супраць узброеных міліцыянтаў і АМАПу могуць толькі вельмі мужныя людзі. Але яны ў Беларусі з'явіліся, іх вельмі шмат у розных гарадах. Можна сказаць, што менавіта зараз ідзе фармаванне беларусаў як нацыі.

Г. Станкевіч
"Крывінка"

АДУКАЦЫЯ

НАСТАЎНІК АД БОГА

Майстар вытворчага навучання Гарадоцкага дзяржаўнага аграрна-тэхнічнага каледжа (ГДАТК) Алег Сіткевіч выхаваў дзесяткі маладых трактарыстаў, якіх прызнавала аднымі з лепшых на Віцебшчыне і ў краіне.

- Я нарадзіўся і вырас у Гарадку. Мае бацькі не былі звязаныя з сельскай гаспадаркай. Таму, прызнаюся, з дзяцінства таксама не марыў стаць аграрыям. Аднак мяне цягнула да тэхнікі, таму пайшоў вучыцца ў мясцовы саўгас-тэхнікум, цяперашні аграрна-тэхнічны каледж, - сказаў Алег Фёдаравіч. - Пасля войска вярнуўся на малую радзіму, уладкаваўся трактарыстам у навукгас ССНУ. З 1994 года працую майстрам вытворчага навучання. Не шкадую. Праца з падлеткамі падабаецца і дазваляе з карысцю для грамадства рэалізаваць свае здольнасці. Мне некалькі разоў прапаноўвалі перайсці ў дужыя гаспадаркі, дзе можна было больш зарабіць. Але мне даражэй магчымасць перадаць веды моладзі.

За гэты час Алег Сіткевіч атрымаў педагагічную адукацыю. Назапасіў велізарны практычны вопыт, якім дзеліцца не толькі з навучэнцамі, але і маладымі калегамі.

- Ён настаўнік ад бога, здольны знайсці падыход да кожнага з хлопцаў, навучыць іх прымаць самастойныя рашэнні і праяўляць творчую ініцыятыву, - падкрэсліў намеснік дырэктара ГДАТК па вучэбна-вытворчай рабоце Юрый Сарачынскі. - Неаднаразова яго выхаванцы займалі прызавыя месцы на розных конкурсах прафмайстэрства. Толькі за апошнія тры гады хлопцы аказваліся ў ліку мацнейшых на рэспубліканскім ведамасным спаборніцтве, рэгіянальных этапах чэмпіянатаў «Маладыя прафесіяналы» WorldSkills Russia і WorldSkills Belarus.

У каледжы маюцца вытворчыя майстэрні, абсталяваныя сучаснымі тэхнічнымі сродкамі навучання, парк машын, станцыя дыягностыкі і розныя агрэгаты. Гэта ўсё дапамагае педагогу рыхтаваць высакакласных спецыялістаў, якія ўмеюць працаваць на энерганасычаных трактарах і найноўшых камбайнах, здольныя без старонняй дапамогі ўстараняць шматлікія магчымыя непаладкі.

- Як і раней, большасць хлопчыкаў і дзяўчынак прыходзяць да нас атрымліваць прафтэхадукацыю з-за жадання лепш разабрацца ў прынцыпах дзеяння сельгастэхнікі і аўтамабіляў, мець магчымасць «пакалупацца» у механізмах. Адзінае, што ў апошнія гады ўсё больш прыкметная розніца паміж гарадскімі і сельскімі хлопцамі. Апошнія з першых заняткаў ўпэўнена адчуваюць сябе за рулём трактароў, а вось віцяблян прыходзіцца вучыць з нуля. Некаторыя з іх нават могуць блытаць камбайн з «Беларусам». Аднак ужо да трэцяга курсу ўсе гатовыя да самастойнай працы, - адзначыў Алег Фёдаравіч. - Пасля асваення рабочай спецыяльнасці атрымаць сярэднюю спецыяльную адукацыю застаюцца каля 10% навучэнцаў. Астатнія без праблем працаўладкоўваюцца ў гаспадарках вобласці і ўносяць дастойны ўклад у забеспячэнне харчовай бяспекі краіны.

(пераклад на родную мову рэдактара)

Эдуард Каралевіч
«Витебские вести»

КУЛЬТУРА

ЗВЯЗАЦЬ ЖЫЦЦЁ З МАСТАЦТВАМ

Наталля Тарасава - настаўнік вышэйшай катэгорыі харэаграфічнага аддзялення ДУА «Дзіцячая школа мастацтваў г. Гарадка», балетмайстар Заслужанага аматарскага калектыву Рэспублікі Беларусь народнага ансамбля песні і танца «Яблынька» Гарадоцкага Дома культуры. Яна ўнесла значны ўклад у эстэтычнае выхаванне дзяцей і падлеткаў, захаванне і развіццё нацыянальных культурных традыцый нашага раёна. Па выніках працы жанчына занесена на раённую Дошку гонару.

З шасці гадоў Наташа займалася ў дзіцячай самадзейнай харэаграфічнай студыі. Яе поспехі былі ў наяўнасці, дзяўчынку запрасілі танчыць у асноўны склад народнага ансамбля песні і танца «Яблынька».

- У дзяцінстве я марыла стаць хірургам, мне вельмі падабалася гэтая высакародная прафесія. Танцы для мяне былі простым хобі, - успамінае Наталля. - Аднойчы падчас фестывалю заслужаны дзеяч культуры Іван Серыкаў сказаў: «Гэтая таленавітая дзяўчынка і далей павінна працягваць танчыць». Ужо тады я задумалася над тым, што трэба звязаць сваё жыццё з мастацтвам. А начальнік аддзела культуры ў той час Зоя Аляксандраўна Жолудзеў, балетмайстар «яблынька» Жанна Аляксандраўна Дарошчанка і мама Вера Мікалаеўна, ўсялілі ў мяне ўпэўненасць, што быць харэографам - гэта маё прызначэнне.

У 1991 г., пасля заканчэння СШ № 1 г. Гарадка, амбіцыйная і ўпэўненая ў сабе дзяўчына паступіла ў Віцебскае вучылішча мастацтваў па спецыяльнасці «Харэаграфічнае мастацтва», пасля заканчэння якога вярнулася ў родны горад і стала працаваць настаўнікам у ДШМ. Вось ужо больш за 25 гадоў яна вучыць дзяцей розных узростаў танцах. Падчас вучэбных заняткаў пануе дружалюбная абстаноўка, а хлопцы падтрымліваюць і паважаюць адзін аднаго. Добрая падрыхтоўка, якую дае ім Наталля Міхайлаўна, дапамагае дамагацца добрых вынікаў.

Так, у 2019 г. на абласным аглядзе-конкурсе харэаграфічных калектываў дзіцячых школ мастацтваў Віцебскай вобласці навучэнцы харэаграфічнага аддзялення сталі дыпламантамі І ступені ў намінацыі «Народна-сцэнічны танец». У гэтым ёсць пэўная заслуга настаўніка, які заўсёды сочыць за сучаснымі тэндэнцыямі, навучае рабят новым элементам, рухам, а таксама добра ведае методыку выкладання асноў народна-сцэнічнага, гісторыка-бытавога і класічнага танца.

Поспех у прафесійнай дзейнасці Наталля Міхайлаўна тлумачыць адданасцю сваёй прафесіі, любоўю да яе. Ёй асабліва прыемна, калі хлопцы ў далейшым звязваюць жыццё з харэаграфіяй.

Ужо 18 гадоў Наталля Тарасава з'яўляецца балетмайстрам у «яблынька». Гэта пад яе кіраўніцтвам калектыў выконвае танцавальныя кампазіцыі «Лявоніха», «Полька-Весялуха», «Закаблукі», «Расшугаліц» і мн. інш.

- Найбольш складана выконваць народныя танцы, бо ў іх трэба ўкласці душу, злавіць рытм, адчуць кураж і падарыць гледачу не проста танец, а перадаць усе эмоцыі і пачуцці, - кажа Наталля. - Я працавала з выбітным чалавекам Іванам Серыкавай. Дзякуючы яго глыбокім ведам аб народным фальклоры, якія ён перадаў нам, наш калектыў з'яўляецца захавальнікам гэтай спадчыны. Ён - аўтар розных пастановак, якімі мы сёння радуем нашых гледачоў. Гэта дае магчымасць захаваць высокую планку і прыцягнуць увагу аўдыторыі.

Па словах харэографа, яна шчаслівая мець такую творчую прафесію. Любоў да мастацтва выяўляецца ў яе дасягненнях і поспехах. Наталля Міхайлаўна неаднаразова была ўзнагароджана граматамі і падзякамі Гарадоцкага райвыканкама, Галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі Віцебскага аблвыканкама за добрасумленную працу і прафесіяналізм.

Калегі кажуць пра яе, як пра адказнае, камунікабельнасць чалавеку, які да кожнага знаходзіць падыход. Наталля Тарасава перакананая ў тым, што яе жыццё - гэта танец, які дорыць людзям радасць, незабыўныя эмоцыі. А чуць бурныя апладысменты гледачоў - галоўная ўзнагарода.

(пераклад на родную мову рэдактара)

Майя Салдаценка
«Гарадоцкі веснік"

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета "Гасцінец" пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе стварaецца архіў за мінулыя гады.

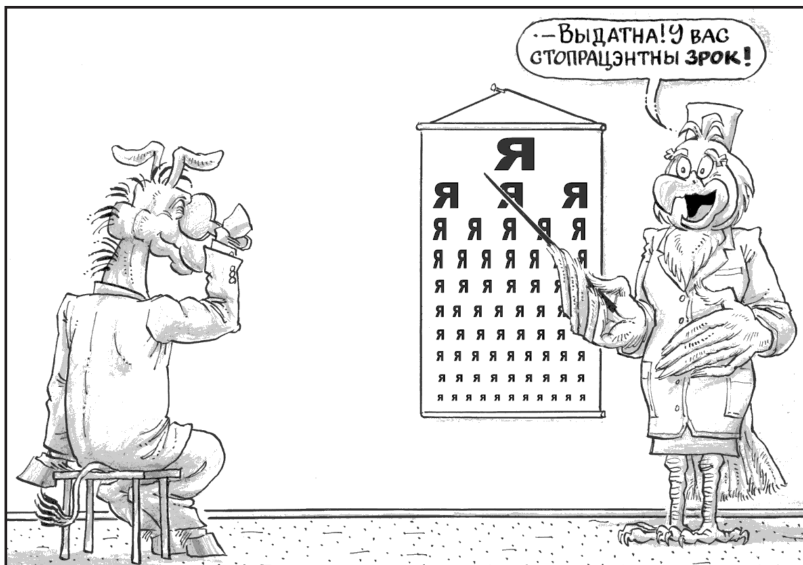
****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

КОЛЬКІ ЯШЧЭ ПРАЦЯГНЕЦЦА РЭВАЛЮЦЫЯ Ў БЕЛАРУСІ?

Рэвалюцыя, як і развод, з'яўляецца не падзеяй, а працэсам. Улетку 2020 года рэвалюцыя ў Беларусі стартавала. Як доўга яна працягнецца?

Беларусам трэба будзе навучыцца жыць без уладнай вертыкалі. Гэта задача прынцыпова іншага ўзроўню складанасці. Яна не палітычная, а сацыякультурная.

Так званыя «выбары» паслужылі ў Беларусі трыгерам (падзеяй, якая запускае пэўную эмацыйную рэакцыю), што перавёў беларускае грамадства з паўсоннага стану ў стан палітычнага ўзбуджэння.

Схаваныя на працягу чвэрці стагоддзя праблемы ў лічаныя дні агаліліся. Але адэкватнай мовы іх апісання пры гэтым не ўзнікла ні ва ўлады, ні ў пратэстоўцаў.

«Мы ведаем, мы разумеем, мы…»

Адзінае, на што аказалася здольная ўлада з усёй сваёй прапагандысцкай абслугай, — гэта выцягнуць з запаснікаў тэорыю змовы. Да 9 жніўня, з-за адсутнасці празаходняга кандыдата ад апазіцыі, на ролю галоўнага змоўшчыка была прызначаная «наша Расія». «Вагнераўцы», што не зразумела, якім ветрам былі занесеныя ў Сінявокую, аказаліся ў той момант вельмі нават дарэчы. Калі б іх не было, іх варта было б прыдумаць.

5 жніўня ў інтэрв'ю ўкраінскаму журналісту Дзмітрыю Гардону адзіны палітык (АП) прадэманстраваў сваю кампетэнтнасць: «Мы бачылі, з кім яны звязаны. Мы кантралявалі іх цалкам. Мы ведаем, з кім яны стэлефаноўваліся, адкуль атрымлівалі каманды — з Расіі, хто даваў гэтыя каманды. Мы ўжо бачылі, што тут чымсьці смажаным пахне. Мы разумелі ў кантэксце міжнародных стасункаў, што нам спакойна жыць не дадуць».

Пасля 9 жніўня ўсе гэтыя «мы бачылі», «мы кантралявалі», «мы ведаем» і «мы разумеем» страцілі сваю актуальнасць. Расія, у адрозненне ад Захаду, вынікі «выбараў» прызнала.

Давялося тэрмінова разварочвацца праз левае плячо на 180 градусаў, ды працягваць пры гэтым дэманстраваць гораду і свету сваю кампетэнтнасць: «...мы выразна бачым суб'ектаў гэтага працэсу, іх правадыроў і памагатых. Тактыка арганізатараў будавалася паводле класічнага амерыканскага падручніку каляровых рэвалюцый. Гэта ўсім вядомы Джын Шарп. Цяпер мы можам азірнуцца назад і дэталёва разабраць усе этапы сцэнару па знішчэнні нашай краіны, якому мы, на шчасце, не дазволілі рэалізавацца, і не дазволім».

Мы, мы, мы... вось такія мы малайцы!

Гэты геапалітычны разварот нагадаў мне анекдот пра інжынера, які пераканаўча тлумачыў прычыну росту паказчыка на графіку. Калі ж яму заўважылі, што ён трымае графік дагары нагамі, ён гэтак жа пераканаўча пачаў тлумачыць прычыну зніжэння паказчыка.

Але ад анекдота прапаную перайсці да гістарычнага факта, які я запазычыў з кнігі палітычнага географа Дзмітрыя Арэшкіна «Джугафілія і савецкі статыстычны эпас»: «У 1929 г. СССР рыхтаваўся адзначыць пяцідзесяцігадовы юбілей І.В. Сталіна. Буйному тэарэтыку ваеннай справы Кліму Варашылаву даручаны ганаровы абавязак напісаць артыкул "Сталін і Чырвоная Армія". Ён вельмі стараецца. І, мабыць, ад хвалявання дазваляе сабе недапушчальны для марксіста-ленінца промах. "У І. В. Сталіна, — піша Варашылаў, — памылак было менш, чым у іншых". Трэба ж было ляпнуць такое! Дзякуй богу, тав. Сталін пры ўсёй загружанасці знайшоў час уважліва прачытаць тэкст і выратаваць гісторыю ад скажэнняў, а Варашылава — ад ганьбы. "Клім! Памылак не было. Трэба выкінуць гэты абзац", — па-бацькоўску тлумачыць ён на палях рукапісу».

Ад прыроднай мудрасці да апоры на народ

Памылак не было. Іх не было, таму што іх не магло быць. Вось такая жалезная логіка. Гэта на загніваючым Захадзе палітыка — суцэльная чарада памылак. Нам жа з першага дня (варта адлічваць ад 10 ліпеня 1994 года) давялося рухацца адзіна правільным курсам.

Але дзе гарантыя правільнасці курсу? Не буду вынаходзіць ровар. У Беларусі хапае аўтарытэтных спецыялістаў. Старшыня Прэзідыума Нацыянальнай акадэміі навук, доктар эканамічных навук, прафесар, акадэмік Уладзімір Гусакоў — адзін з іх. Сваё бачанне галоўнай асаблівасці беларускага шляху акадэмік не трымае ў сакрэце.

У Беларусі пасля развалу СССР пачыналася ўсё як ва ўсіх: адмова ад грамадскага сектара, насаджэнне прыватных парадкаў, страта кваліфікаваных кадраў, маштабная дэградацыя эканомікі і імклівае падзенне якасці жыцця.

«Пералом, — тлумачыць акадэмік, — наступіў у 1994–1995 гадах, калі прэзідэнтам краіны быў абраны А. Р. Лукашэнка», які коштам неверагодных намаганняў здолеў «спачатку прыпыніць дэградацыю і спаўзанне краіны ў прорву, а затым у гістарычна кароткія тэрміны павярнуць яе развіццё ў стваральнае рэчышча».

Геракл са сваімі 12 подзвігамі тут і побач не стаяў. Але Геракл быў сынам галоўнага з багоў-алімпійцаў Зеўса, у непасрэдным падпарадкаванні якога знаходзіліся неба, гром і маланкі. Максімум, на што герой грэчаскай міфалогіі аказаўся здольны — гэта накіраваць у «стваральнае рэчышча» воды ракі, якая працякала недалёка ад стайні цара Аўгія.

Мерацца характарыстыкамі з антычным героем — справа няўдзячная. Але хто сёння будзе адмаўляць, што Беларусь выклікае зайздрасць у суседзяў? Каму ў наш бурны час спадабаецца донар еўрапейскай стабільнасці, што мірна калышацца ў стваральным рэчышчы?

Аднак многія раілі як мага хутчэй пакончыць са старым укладам. Што ж утрымала АП ад рэформаў, якія вядуць Беларусь да разбурэння, а ў перспектыве — да поўнага знікнення? На думку акадэміка Уладзіміра Гусакова, асабістыя якасці АП. Прывяду далёка не поўны іх пералік: «прыродная мудрасць і інтуіцыя, выключная працаздольнасць і праніклівасць, а яшчэ — апора на народ і велізарны давер народа, які захаваўся да гэтага часу».

Парадак б'е клас

Калі трыгер, што спрацаваў 9 жніўня, дазволіў уладзе выцягнуць з запаснікаў старую як свет тэорыю змовы, то ўзбуджанаму грамадству ён дапамог па-новаму зірнуць на палітычныя міфы, якія фарміраваліся чвэрць стагоддзя.

Пра тое, што грамадская свядомасць заражаная міфамі, як кампутар вірусамі, я пісаў неаднаразова. У айчынным міфалагічным эпасе па-за канкурэнцыяй быў міф пра «Плошчу», або міф пра «100 тысяч».

Практыка — крытэр ісціны, і яна міф пра «Плошчу» разбурыла. Вера ў «Плошчу» — гэта вера ў магчымасць за кошт аднаразовага намагання прачнуцца ў іншай краіне. Але так не бывае. Паглядзіце на Украіну. У 2004 годзе «Аранжавая рэвалюцыя» перамагла. Ура, таварышы! Але ці перамагла насамрэч?

Спачатку неабходна ўсвядоміць праблему. Насуперак уяўленням многіх беларусаў, праблема не зводзіцца да змены персоны на вяршыні ўладнай вертыкалі. Вертыкаль — гэта атрыбут мінулага стагоддзя, атрыбут савецкага варыянта індустрыялізацыі з яе масавай вытворчасцю... ўзбраенняў.

Сучасны дынамічны свет аддае перавагу арганізацыі грамадства не па вертыкалі, а па гарызанталі. Ён не мае патрэбы ў правадырах, здольных, нібы Кашпіроўскі, поглядам спыняць дэградацыю нацыянальных эканомік і падзенне жыцця народаў.

Беларусам трэба будзе навучыцца жыць без уладнай вертыкалі. Гэта задача прынцыпова іншага ўзроўню складанасці, і, па вялікім рахунку, яна не палітычная, а сацыякультурная.

Каб увайсці ў сучаснасць, беларусам хапае чалавечага капіталу (адукацыі). Галоўная праблема — дэфіцыт сацыяльнага капіталу, г. зн. здольнасці да сумесных дзеянняў.

Парадак б'е клас. У якасці ілюстрацыі гэтай ісціны спашлюся на вядомы гістарычны прыклад: сотня французскіх кавалерыстаў не баялася сотні мамелюкоў; трыста французаў бралі верх над такой жа колькасцю мамелюкоў, а 1000 разбівала 1500.

І яшчэ адзін прыклад, гэтым разам запазычаны ў расійскага эканаміста Аляксандра Аузана: «Гэта гістарычна вядомы факт пра тое, як Міхаіл Сперанскі, рускі рэфарматар, вярнуўся з Еўропы і сказаў: "Гасудар, у іх установы лепшыя за нашыя, а ў нас людзі лепшыя"».

Гэта наш выпадак. У іх (ва ўладзе) установы лепшыя. Адзін ЦВК чаго варты! Не ў апошнюю чаргу дзякуючы яму мы сёння маем тое, што маем.

* * *

Рэвалюцыя, як і развод, з'яўляецца не падзеяй, а працэсам. Улетку 2020 года рэвалюцыя ў Беларусі стартавала. Як доўга яна працягнецца? Адказ на гэтае пытанне будзе залежаць ад нашай здольнасці ствараць установы — структуры грамадзянскай супольнасці.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

ЗВАРОТ

БЕЛАРУСЬ АЖЫЛА І АБАВЯЗКОВА ПЕРАМОЖА!

Старшыня Рады БНР Івонка Сурвілла напісала калонку з нагоды апошніх заяваў уладаў і падзей у Беларусі. Прыводзім яе тэкст цалкам з аўтарскай арфаграфіяй.

Сілавыя структуры, падпарадкаваныя Аляксандру Лукашэнку, гатовыя страляць у свой мірны законапаслухмяны народ. Пра гэта прамым тэкстам цяпер кажа намеснік міністра Караева.

За чвэрць стагодзьдзя аўтарытарызму ў Беларусі мы, здаецца, маглі б стаць звыклыя да ўсяго. Але я не магу стрымаць свайго шоку і абурэньня гэтай заявай.

Бо адметнасьцю цяперашняга беларускага пратэсту стала неверагодныя мірнасьць і мудрасьць, якія праявіў народ Беларусі. Гэтай мірнасьцю, мудрасьцю, яскравай творчасьцю беларусаў, якія мы бачым увесь гэты час, захапляецца ўвесь сьвет.

Мы, тысячы беларусаў і нашчадкаў беларусаў, раскіданыя па ўсім сьвеце, ганарымся сваёй беларускасьцю цяпер больш, чым калісь яшчэ. Іншыя народы, хто зь няведаньня часам думаў, што беларусы радыя свайму сумнаму лёсу, цяпер глядзяць на Беларусь па-новаму, пера-жываюць за беларусаў і гана-рацца імі.

І тое, што выклікае павагу і захапленьне ўсяго сьвету — тое і выклікае ярасьць і нянавісьць тых, хто ведае, што іхны час незваротна мінуў. Яны могуць колькі заўгодна суцяшаць сябе штучнымі лічбамі з афіцыйных вынікаў выбараў. Яны будуць ненавідзець, будуць хлусіць і пагражаць з тэлевізару, будуць біць і страляць.

Беларускі народ — у кроку ад свабоды. У кроку ад таго, за што змагаліся пакаленьні нашых продкаў, у тым ліку героі Слуцкага збройнага чыну, стагодзьдзе якога мы будзем адзначаць праз крыху больш як месяц.

Усе нашыя малітвы, усе нашыя думкі ў гэтыя дні зь Беларусяй.

Зь Беларусяй — усе нашыя сьлёзы абурэньня жорсткасьцю карнікаў.

Як і нашыя сьлёзы радасьці, калі бачым тысячы і тысячы людзей штотыдзень на вуліцах Беларусі: старых і маладых, жанчынаў і мужчынаў, жыхароў Менску і жыхароў маленькіх мястэчак.

Рэвалюцыя адбываецца перадусім не ў адміністрацыі, а ў душах і сэрцах людзей. Гэтая рэвалюцыя адбылася.

Гэтая рэвалюцыя адбываецца штодзень, штораз, як беларусы выходзяць да сябе ў двор, усьміхаючыся сваім суседзям, сьпяваюць, выходзяць разам на марш пад нашым сьцягам — у супольнай радасьці, у супольным узьнёслым пачуцьці прыналежнасьці да свае зямлі, у супольнай празе справядлівасьці і праўды.

Беларусь ажыла і абавязкова пераможа. Не спыняйцеся, ня бойцеся, і ведайце: за вамі праўда і за вамі ўвесь сьвет ад Эўропы да Канады і Аўстраліі.

Жыве Беларусь!

Івонка Сурвілла
"Новы Час"

ЕЎРАПАРЛАМЕНТ

ПА ЎЗРОЎНІ ГВАЛТУ ЎЛАДЫ БЕЛАРУСІ ПЕРАЎЗЫШЛІ ГЕРМАНІЮ 1933 ГОДА Ў ДВА РАЗЫ

«Тыя зверствы і гвалт, якія дэманструе цяперашняя ўлада ў Беларусі, проста жудасныя і супастаўныя толькі з фашысцкім рэжымам у Германіі 1930-х гадоў», — заявіў кіраўнік юрыдычнай камісіі праваабарончага грамадскага аб'яднання «Беларускі Хельсінкскі Камітэт» (БХК) Гары Паганяйла, выступаючы 16 кастрычніка ў Еўрапарламенце падчас абмеркавання сітуацыі ў Беларусі, паведамляе «Радыё Рацыя».

Згодна з ацэнкай Гары Паганяйлы, па ўзроўні гвалту ўлады Беларусі сёння «перавысілі Германію 1933 года ў два разы».

«Улада разарвала дамову паміж грамадствам і дзяржавай, яна не забяспечвае захаванне правоў грамадзян, але пры гэтым дадзеная поўная свабода сілавым структурам. У спробах утрымаць уладу ўрад ідзе на самыя жорсткія і злачынныя метады барацьбы з іншадумствам», — канстатаваў Паганяйла.

Праваабаронца нагадаў, што паранейшаму не распачата ніводнай справы па фактах прымянення гвалту супрацоўнікамі сілавых структур да ўдзельнікаў дэманстрацый, у той час як у дачыненні да пратэстоўцаў адкрыта ўжо 400 крымінальных спраў. «Гэта проста не паддаецца ніякаму асэнсаванню, — падкрэсліў Паганяйла. — У гэтай сітуацыі мы вымушаныя прасіць Еўрапарламент і ўсе структуры Еўрасаюза прадумаць і прыняць адпаведную пастанову аб пошуку і прымяненні юрыдычных інструментаў, якімі мы маглі б скарыстацца, каб прыцягнуць да крымінальнай адказнасці як індывідуальна супрацоўнікаў сілавых структур, так і арганізацыі».

Прадстаўнік БХК растлумачыў, што гаворка ідзе пра магчымасць «выкарыстання ўніверсальнай крымінальнай юрысдыкцыі». «Гэты інструмент закладзены ў многіх крымінальных і крымінальна-працэсуальных кодэкса краін Еўропы, ЗША, Канады і іншых цывілізаваных краін, якія падтрымліваюць барацьбу са злачынствамі супраць чалавецтва, — сказаў ён. — Пры наяўнасці палітычнай волі, пры наяўнасці жадання ў структур, да якіх мы сёння апелюем, стварыць адпаведныя каардынацыйныя цэнтры для юрыстаў тых краін, дзе можна прымяніць універсальную крымінальную юрысдыкцыю, каб яна пачала дзейнічаць».

У якасці прыкладу Паганяйла адзначыў, што сёння прыблізна 200 беларускіх грамадзян, у тым ліку пацярпелыя ад жорсткасці і гвалту сілавікоў, знаходзяцца ў Літве, Польшчы, Украіне.

«Украіна распачала адну з такіх спраў, Польшча і Літва таксама прадумваюць варыянты, — адзначыў праваабаронца. — Нам бы хацелася, каб гэтая праца прасоўвалася хутчэй, каб мы мелі сур'ёзны інструмент для барацьбы з беспакаранасцю беларускіх уладаў».

«Што гэта дасць? Калі мы здолеем распачаць справы, па якіх будуць выдадзеныя ордэры на арышт і перададзеныя Інтэрполу, то гэта хоць у нейкай ступені можа пацягнуць змену сітуацыі ўнутры Беларусі, — удакладніў праваабаронца. — Многія з сілавога блока зразумеюць, што беспакаранасць заканчваецца, што рана ці позна яны паўстануць перад судом і атрымаюць пакаранне. Вядома, я разумею, што патрэбныя арганізацыйныя і матэрыяльныя намаганні, але гэта таго вартае».

Сённяшнія слуханні ў Еўрапарламенце арганізаваныя камітэтам ЕП па замежных справах і падкамітэтам па правах чалавека сумесна з дэлегацыяй па сувязях з Беларуссю і Парламенцкай асамблеяй Усходняга партнёрства (Еўранест).

"Радыё Рацыя"

ЗАЯВА

"ЛУКАШЕНКО И ЛУКАШИЗМ — АБСОЛЮТНОЕ ЗЛО"

В ситуации, когда не действует Закон, когда любого могут похитить и убить, искалечить и надругаться, я вынужден обратиться с этим публичным Заявлением. "Я, Павел Знавец, депутат последнего законно-избранного легитимного парламента Республики Беларусь — Верховного Совета Республики Беларусь 13-го созыва, член Центрального Комитета БСДП(Грамада), заявляю следующее.

В Республике Беларусь в массовом порядке продолжаются произвольные нападения на мирных граждан со стороны представителей силовых структур. Они сопровождаются избиениями, задержаниями и пытками, которые приводят в том числе к смерти людей.

В настоящее время, попав в отделение милиции, любой гражданин чувствует себя абсолютно бесправным и беззащитным — подобно скотине, которую везут на убой.

В Республике Беларусь практически не действует Закон. Акциями террора и насилия над людьми руководят, как правило, представители особых силовых подразделений МВД и КГБ Беларуси, таких как ОМОН, «Алмаз» и др.

Эти спецподразделения предназначены для борьбы с терроризмом и организованной преступностью. Однако в настоящее время они терроризируют мирное население и используются для жестокого подавления мирных акций протеста, в ходе и после которых мирных граждан и случайных прохожих захватывают либо похищают. Над захваченными и похищенными людьми сотрудники этих спецподразделений устраивают пытки и издевательства. То, что произошло со мной — яркое тому свидетельство.

4 сентября 2020г. примерно около 15 часов по минскому времени группа неустановленных лиц в чёрной камуфляжной форме, в масках-балаклавах, скрывающих их лица, с аббревиатурой «ОМОН» на спине, внезапно выскочила из микроавтобуса, припаркованного у тротуара напротив здания магазина «Алеся» по пр. Победителей, 3 в г. Минске.

Налётчики окружили и прижали к стеклянным витринам здания группу мирных граждан, часть из которых была с флагами, флажками, шариками и другой атрибутикой в цветах национального исторического бело-красно-белого флага Республики Беларусь. Среди окружённых граждан оказался и я.

Люди в чёрной униформе и масках, скрывающих лицо, действовали агрессивно, выхватывали людей поодиночке из толпы и насильно проводили их в стоявший неподалёку микроавтобус. Таким образом и я был задержан….

На велосипеде я прибыл на пр. Победителей в г. Минске 04. 10.2020г, надеясь пообщаться с наиболее активными гражданами Беларуси и подарить им партийные флажки . Это одна из форм партийной работы. Как депутат последнего легитимного парламента Республики Беларусь — Верховного Совета и как активист Белорусской социал-демократической партии я знал, что по выходным дням в центр г. Минска выходят на прогулки и шествия против фальсификации выборов и узурпации власти бывшим президентом А. Лукашенко сотни тысяч граждан Беларуси с активной жизненной позицией. Я также принадлежу к их числу.

Поэтому я действовал в полном соответствии с Законом, своими убеждениями и даже тем пожеланием, которое как-то публично высказал бывший президент Беларуси А.Лукашенко о необходимости активизировать партийное строительство в нашей стране…

…На моё замечание о том, что флажки с изображением цветка розы и надписью «БСДП» являются официально зарегистрированной в Министерстве юстиции Республики Беларусь символикой Белорусской социал-демократической партии(БСДП), в которой я состою, он грубо толкнул меня лицом в пол микроавтобуса и заломал руки за спину. После этого он достал пластиковую стяжку-жгут и связал мне кисти рук за спиной, причём затянул жгут так, что кровь перестала поступать в ткани ладоней и пальцев рук. Боли в области кистей рук и онемение мягких тканей ладоней я ощущаю до сих пор, т.е. спустя несколько дней после случившегося….

На протяжении всего времени моего нахождения в Советском РУВД г. Минска человеческие субъекты в масках и чёрной униформе руководили всеми действиями в отношении задержанных, угрожая применить силу в случае любого неповиновения, а также командовали находившимся в помещении РУВД иным милицейским персоналом.

Поздно вечером 4 октября 2020г. меня и других задержанных граждан препроводили в автозак для доставки из Советского РУВД г. Минска в изолятор для временного содержания задержанных граждан(ИВС), находящийся на территории тюрьмы в г. Жодино …

В пути следования автозака в г. Жодино в нём произошла какая-то неполадка. Водитель остановил машину для устранения неисправности, забыв при этом выключить двигатель. И я во второй раз чуть было не задохнулся, на этот раз от газа, исходившего от работающего двигателя автозака, который поступал в мой отсек через узкую вентиляционную щель- решетку в потолке. ..

Спустя несколько минут поломку в автозаке устранили, он тронулся с места и в мой отсек через вентиляционную решетку- отверстие в потолке поступил свежий воздух. Теперь я воочию представляю, как задохнулся в автозаке и впоследствии умер при доставке в госпиталь г. Гомеля 25 —летний Александр Вихор.

В тюрьме г. Жодино со мной и другими административно задержанными гражданами тюремные надзиратели обращались как с уголовниками: ставили на растяжку, постоянно кричали и угрожали применить силу в случае малейшего неповиновения. Так, меня и других задержанных граждан, в частности, гнали подобно стаду скота почти бегом по узким, длинной примерно в полкилометра подземным петляющим коридорам тюрьмы, ведущим в помещение ИВС.

…5 октября 2020г. днём в ИВС на территории тюрьмы в г. Жодино после очередных грубых унизительных процедур и стойки на растяжке меня доставили в комнату неподалёку от моей камеры, где и состоялось рассмотрение моего административного дела. Дело рассматривал прибывший из г. Марьина Горка Пуховичского района Минской области судья в присутствии секретаря-женщины.

К моему удивлению, судья повёл процесс корректно: после установления данных моей личности перечислил мои права как участника процесса и т.д. Я этим воспользовался, сделал соответствующее заявление о моём произвольном задержании, фальсификации протокола задержания, который я не подписал и применении пыток, которые едва не закончились для меня смертельным исходом . Судебное разбирательство было отложено и перенесено на 15 октября 2020г., начало процесса в 15 ч. 20 мин. с вручением мне соответствующей повестки.

Вышеописанные преступные, унижающие человеческое достоинство действия сотрудников силовых структур, особенно ОМОНа, являются пытками. Пытки, жестокое и унизительное обращение с людьми применяется в Республике Беларусь в отношении мирных граждан, задержанных, подчёркиваю, не за совершении особо тяжкого преступления, а произвольно либо за совершение административного правонарушения. Такое просто недопустимо в европейском государстве. Этому должен быть положен конец. Бывший президент А. Лукашенко и лица из его окружения, с ведома и при потворстве которых всё это происходит, должны быть немедленно отстранены от занимаемых должностей, арестованы и преданы суду…

После всего пережитого мне уже нет смысла бояться смерти, которая всё равно неизбежно придёт. Но нужно верить в победу Добра над Злом. Лукашенко и лукашизм как система в Республике Беларусь есть абсолютное зло. Поэтому всем ответственным людям нужно осознать, что если в ближайшее время Лукашенко не будет отстранён от власти, это может стать трагедией мирового масштаба. Ведь весь цивилизованный мир, следящий за событиями в Беларуси, увидит и ощутит торжество зла.

…Сегодня моя персональная судьба, как и судьба каждого выходящего на мирный протест беларуса — это в известной степени слепок и отображение будущего Беларуси, Европы и всего цивилизованного мира.

(скарочана)

Павел Знавец.
belaruspartisan.by/blogs/znavec

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: leo592202@gmail.com Тэл. 8-02139-5-08-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 18.10.2020 у 19.25
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.